

3. М. Бутенко. Як поповнити молочні ріки?// Урядовий кур'єр. – №59 від 30 березня 2004.

4. Шевельова С.О. Конкурентоспроможність молочного підкомплексу/ Монографія. – Тернопіль: Збруч, 2001. – 408с.

5. Статистичний щорічник "Сільське господарство України" за 2002 рік /Державний комітет статистики України: Під загальним керівництвом Ю.М.Остапенчука. – К.:2003.-319с.

6. В. Бондаренко. Шлях до СОТ вимагає поліпшення роботи //Урядовий кур'єр. – №20 від 3 лютого 2004 року.

УДК 631.14:636.4

ЕНЕРГЕТИЧНИЙ АНАЛІЗ ЕКОНОМІЧНОГО СТАНУ УКРАЇНИ

***Б.М.Замкевич**, кандидат технічних наук, доцент
Білоцерківський державний аграрний університет*

Багатство кожної країни визначається ступенем використання наявних виробничих ресурсів (трудові ресурси, основні виробничі засоби і капітал), кліматичними умовами, технологією виробництва, комутаційно-інформаційними ресурсами. Зважаючи на те, що природно-кліматичні умови для конкретного регіону протягом тривалого часу можна вважати сталими і в умовах сучасних трансформацій України технології виробництва і комутаційно-інформаційні ресурси не зазнають широкомасштабних змін, головним чинником економічних процесів є виробничі ресурси.

Індикатором економіки є ВВП. Отже, можна вважати, що ВВП і ступінь використання виробничих ресурсів характеризують економічний стан економічної системи. Відомо, що обсяг виробничих ресурсів і ВВП представляються у грошовій формі. Залежно від застосованих грошових одиниць динаміка змін виробничих ресурсів і ВВП проявляються по-різному. Грошове відображення макроекономічних показників залежить від суб'єктивної політики банківських систем, а тому не може бути використане при їх порівняльному в часі аналізі. На рисунку 1 наочно показано суттєві відмінності динаміки ВВП в карбованцях (гривнях) і в доларовому виразі.

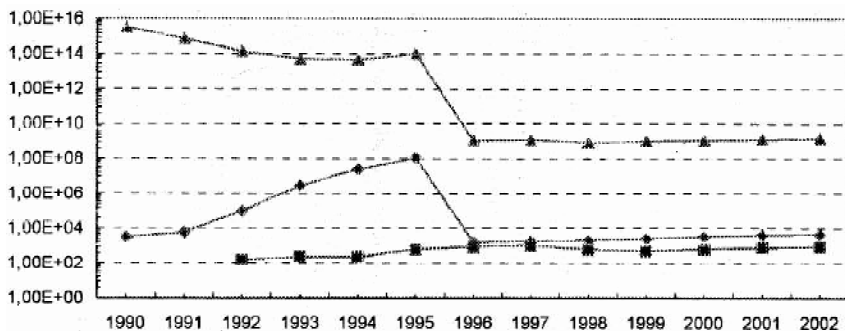

Рис.1. Динаміка ВВП України [1,2]

Спільною ознакою усіх економічних факторів (вартості продукції виробництва і послуг, трудових ресурсів, виду продукції виробництва) є те, що головна складова їх цінності — це енергія як така і уречевлена енергія. З погляду на це прийнято вважати, що енергомісткість виробничих ресурсів, ВВП, продукції виробництва і послуг є їх абсолютною цінністю і не залежить від будь-яких соціально-політичних факторів. Таким чином, створюється можливість усі кількісні економічні фактори економічних процесів представляти їх енергетичними еквівалентами. Зважаючи на інерційність економічної системи, видно на рис.1, що найоб'єктивніше динаміка ВВП представляється енергетичним еквівалентом у кДж/особу.

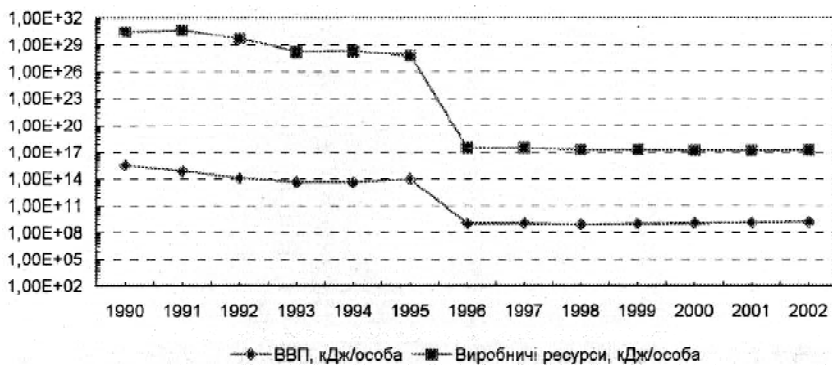

Рис.2. Зміна виробничих ресурсів і ВВП України [1,2]

На рис. 2 наведено динаміку ВВП і виробничих ресурсів України в роки незалежності. Для економічного розвитку передбачається як зростання ВВП, так і зростання виробничих ресурсів. Як видно із рис.2, за останні роки в Україні загалом спостерігається зростання ВВП при падінні обсягу виробничих ресурсів, а значить ще не досягнуто економічного зростання. Збільшення реального продукту і доходу можна досягнути шляхом ефективнішого використання виробничих ресурсів або залучення їх більшого обсягу. Як видно із рис.3, в період економічних трансформацій обсяг основних виробничих засобів змінювався без якихось тенденцій, а далі безперервно зменшувався, займаючи найбільшу частку в структурі використання виробничих ресурсів в Україні. Обсяг грошових і трудових ресурсів при цьому більше як на порядок залишався меншим від обсягу основних виробничих засобів. На підставі цього можна вважати, що вплив обсягу основних виробничих засобів на зміну доходу є найсуттєвішим.

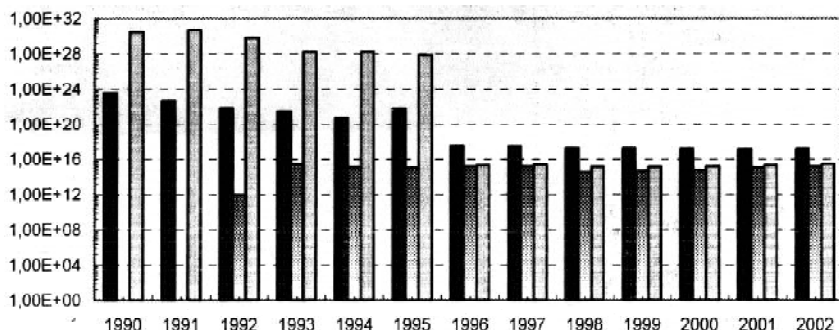

Рис.3. Динаміка структури виробничих ресурсів

Висновок. В роки незалежності в Україні спостерігається довгостроковий економічний спад, який можна призупинити шляхом нарощування основних виробничих засобів і їх оптимального використання, що опосередковано призведе до зростання зайнятості трудових ресурсів і таким чином до позитивних соціальних зрушень.

ЛІТЕРАТУРА

1. Державний комітет статистики України. Статистичний щорічник України за 2002 рік. – К. : Консультант, 2003. – С.663.
2. Бюлетень. Національний банк України. – 2001. – №12

УДК 330.322

УРАХУВАННЯ РИЗИКІВ В АЛГОРИТМІ ВИБОРУ ОПТИМАЛЬНОГО ІНВЕСТИЦІЙНОГО ПРОЕКТУ

С.В.Іщенко, аспірант

Національний університет кораблебудування ім.адм. Макарова

Постановка проблеми. Для України надзвичайно важливим є залучення нових капіталовкладень до усіх секторів економіки, причому в суттєвих обсягах. Але інвестори, приймаючи рішення, повинні бути впевнені, що дістануть прибуток відповідно до взятого ризику. У сучасних умовах структурної перебудови економіки і переходу до ринкових економічних відносин зростаючу роль повинні грати інвестиційні проекти, широкомасштабна реалізація яких дозволяє активно впроваджувати у виробництво сучасні ресурсосберегаючі технології, збільшувати випуск нової продукції, розширювати спектр послуг.

При виборі варіантів інвестиційних проектів для включення в план їх реалізації варто враховувати їх суспільну значимість, економічну ефективність та ін. Поряд із ними підлягають оцінці чинник непевності і ризику, а остаточний вибір проектів і формування інвестиційних планів виконання комплексів інвестиційних проектів повинні здійснюватися з врахуванням впливу несприятливих чинників на основні очікувані результати інвестиційної діяльності. Їхня дія може позначитися на рості періодів реалізації проектів і планів, збільшенні необхідних об'ємів інвестування, зменшенні очікуваного прибутку, затримці з поверненням інвестованих засобів. В умовах ринкової економіки України, яка характеризується суб'єктивізмом, залежністю від зовнішньоекономічних факторів і високим ступенем невизначеності, проблема обґрунтування вибору оптимального інвестиційного проекту з ряду альтернативних набуває особливо важли-